

12 Σεπτεμβρίου, 1995

[ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

PRINCESSA MARISSA COMPANY LTD,

Αιτητές,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ
ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΚΑΙ ΑΛΛΟΥ,

Καθ' ων η αίτηση,

(Υπόθεση Αρ. 632/94)

Φόρος Προστιθέμενης Αξίας — Ταξιδιωτικά "πακέτα" — Άρθρο 49 του περί Φόρου Προστιθέμενης Αξίας Νόμου (Ν. 246/90) — Ερμηνεία — Ορθή η εφαρμογή της διάταξης στη κριθείσα περίπτωση.

Η αιτήτρια εταιρεία αμφισβήτησε το ύψος του φόρου προστιθέμενης αξίας εσφαλμένη εφαρμογή του Άρθρου 49 του περί Φόρου Προστιθέμενης Αξίας Νόμου (Ν. 246/90) στην περίπτωση της.

5

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την προσφυγή, αποφάσισε ότι:

10

Ο μόνος λόγος ακυρότητας που τελικά προβάλλεται από τους αιτητές, αφορά την ερμηνεία του Άρθρου 49 του Ν. 246/90, που δόθηκε από τους καθ' ων η αίτηση, που κατ' ισχυρισμό είναι λανθασμένη.

15

Το Άρθρο 49 προνοεί για ειδικές ρυθμίσεις, για πρακτορεία ταξιδιών και οργανωτές τουριστικών περιηγήσεων και σ' αυτές τις πρόνοιες ο Έφορος θεώρησε ότι δεν αποδίδεται Φ.Π.Α. για την μεικτή αμοιβή των αιτητών, δηλαδή από την πώληση των εισιτηρίων για τα ταξιδιωτικά πακέτα που είχαν διοργανώσει οι αιτητές, όχι όμως για τις άλλες δραστηριότητες στις οποίες αναφέρθηκε η δικηγόρος των αιτητών. Ο Έφορος προέβη στη δέουσα έρευνα και με βάση τις πρόνοιες του Νόμου ορθά έκρινε ότι οι υπηρεσίες που παρείχαν οι αιτητές με τα ταξιδιωτικά πακέτα που διοργάνωναν, δεν συνιστούν διεθνή μεταφορά με τις πρόνοιες του Άρθρου 49 του Νό-

20

25

μου, για τους λόγους που αναφέρει στην απόφασή του.

5 Όσον αφορά τις άλλες δραστηριότητες, δηλαδή την παραχώρηση δικαιώματος εκμετάλλευσης του καζίνο στο πλοίο, την παραχώρηση δικαιώματος φωτογράφισης στο πλοίο, τις υπηρεσίες των αιτητών προς την Εταιρεία "Caprice" του Ισραήλ, τη χρήση τηλεφώνων από τους ταξιδιώτες, τη διεκδίκηση φόρου εισροών για δαπάνες συντήρησης του πλοίου και για έξοδα διανυκτέρευσης πληρωμάτων και φιλοξενίας, ο Έφορος δεν προέβη στην απόφασή του με βάση το 10 Άρθρο 49 όπως λανθασμένα υποβάλλεται από τους αιτητές.

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.

15 Προσφυγή.

15 Προσφυγή εναντίον επιβολής στους αιτητές το ποσό των £12.089,25 ως Φόρο Προστιθέμενης Αξίας για τις περιόδους 1.7.92-30.11.92, 1.12.92-28.2.93, 1.3.93-31.5.93, 1.6.93-31.8.93 και 1.9.93 - 20 30.11.93.

I. Μουσιούττα για Χρ. Δημητριάδη & Σία, για τους Αιτητές.

E. Ζαχαριάδου, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους Καθ' ων η αίτηση.

25 *Cur. adv. vult.*

30 ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΗΣ, Δ.: Με την παρούσα προσφυγή η αιτήτρια εταιρεία ζητά δήλωση και/ή διακήρυξη του Δικαστηρίου ότι η βεβαίωση φόρου ημερ. 11.5.94, με την οποία της επιβλήθηκε δυνάμει του άρθρου 34 των περί Φόρου Προστιθέμενης Αξίας Νόμων του 1990 έως 1993 το ποσό των £12.089,25 ως Φόρος Προστιθέμενης Αξίας για τις περιόδους 1.7.92-30.11.92, 1.12.92-28.2.93, 1.3.93-31.5.93, 1.6.93-31.8.93 και 1.9.93-30.11.93, είναι εξ ολοκλήρου ή μερικώς άκυρη και στερημένη οποιουδήποτε νομικού αποτελέσματος.

35 Η αιτήτρια εταιρεία είναι εγγεγραμμένη στο μητρώο Φ.Π.Α. και έχει σαν εμπορική δραστηριότητα τη διοργάνωση ταξιδιωτικών πακέτων εκδρομών.

40 Στις 23.2.94 το Επαρχιακό Γραφείο Φ.Π.Α. Λευκωσίας, διενήργησε επίσκεψη ελέγχου στα υποστατικά της αιτήτριας εταιρείας, όπου διαπιστώθηκαν τα ακόλουθα:

α) Δεν αποδίδετο Φ.Π.Α. για την μεικτή αμοιβή των αιτητών από

τα ταξιδιωτικά πακέτα που είχαν διοργανώσει οι αιτητές.

β) Δεν αποδίδετο Φ.Π.Α. για έσοδα από δραστηριότητες όπως:

I. την παραχώρηση δικαιώματος εκμετάλλευσης του καζί- 5
νου στο πλοίο

II. την παραχώρηση δικαιώματος φωτογράφισης στο πλοίο

III. τις υπηρεσίες των αιτητών προς την Εταιρεία "Caprice" 10
του Ισραήλ,

IV. τη χρήση τηλεφώνων από τους ταξιδιώτες.

γ) Διεκδικήθηκε φόρος εισροών 15

I. για δαπάνες συντήρησης του πλοίου (υπηρεσίες πλυντη-
ρίου) οι οποίες υπόκεινται στο μηδενικό συντελεστή,

II. για έξοδα διανυκτέρευσης πληρωμάτων και φιλοξενίας 20
γενικά για τα οποία δεν παρέχεται δικαίωμα πίστωσης.

Οι καθ' ων η αίτηση σαν αποτέλεσμα του ελέγχου και κατόπιν 25
μελέτης και έρευνας με βάση τα στοιχεία που προέκυψαν από την
επίσκεψη αυτή στις 11.5.94, προέβησαν σε βεβαίωση του φόρου
της αιτήτριας εταιρείας για τις φορολογικές περιόδους από
1.7.93-30.11.93, σύμφωνα με την οποία δημιουργείται υποχρέωση
καταβολής Φ.Π.Α. ύψους £12.089,25 (βλ. Παράρτημα Α και Β
στην ένσταση).

30
Στις 31.5.94 η αιτήτρια εταιρεία υπέβαλε ένσταση σε σχέση με
την ερμηνεία του άρθρου 49 του Ν. 246/90. Στις 10.6.94 οι καθ'
ων η αίτηση πληροφόρησαν την αιτήτρια εταιρεία ότι εάν επι-
θυμούσαν να υποβάλουν ένσταση κατά της βεβαίωσης του φό-
ρου που της επιβλήθηκε, θα έπρεπε να την απευθύνουν στον 35
Υπουργό Οικονομικών σύμφωνα με τις πρόνοιες του Νόμου.

Ακολούθως καταχωρήθηκε η παρούσα προσφυγή.

40
Ο μόνος λόγος ακυρότητας που τελικά προβάλλεται από τους
αιτητές, αφορά την ερμηνεία του άρθρου 49 του Ν. 246/90, που δό-
θηκε από τους καθ' ων η αίτηση, που κατ' ισχυρισμό είναι λανθα-
σιμένη. Παράλληλα η εισήγηση αυτή της δικηγόρου των αιτητών, συν-
δυάζεται με ισχυρισμούς περί έλλειψης αιτιολογίας και πλάνης πε-

ρί τα πράγματα.

5 Ουσιαστικά η βασική επιχειρηματολογία της δικηγόρου των
 αιτητών βασίζεται στη θέση ότι ο Έφορος Φ.Π.Α. βάσει του άρθρου
 49 του Νόμου, λανθασμένα θεώρησε ως ταξιδιωτικά πακέ-
 10 τα, τα ταξιδιωτικά εισιτήρια που εκδίδουν οι αιτητές και ισχυ-
 ρίστηκε ότι τα αγαθά ή οι υπηρεσίες που παρέχονται μαζί με το
 ταξίδι δεν παρέχονται για την πραγματοποίηση του ταξιδιού,
 αλλά κατά την πραγματοποίησή του. Το ταξίδι, ανέφερε, μπορεί
 15 να πραγματοποιηθεί και χωρίς τη χρήση του καζίνο, τη χρήση
 των υπηρεσιών του φωτογράφου, τη χρήση τηλεφώνων και τη
 ξενάγηση και ότι κανένας επιβάτης δεν υποχρεούται να προβεί
 σε τέτοια χρήση και ότι ο Νόμος δεν αναφέρει ποιες πράξεις θε-
 ωρούνται ότι γίνονται για την πραγματοποίηση του ταξιδιού.

15 Έχω τη γνώμη ότι η εισήγηση της δικηγόρου των αιτητών δεν
 είναι ορθή και δεν συνάδει με το νόημα της προσβαλλόμενης
 απόφασης.

20 Το άρθρο 49 του Ν. 246/90 προνοεί τα ακόλουθα:

25 "49.-(1) Οι επιχειρήσεις πρακτορείων ταξιδίων, με τις οποί-
 ες εξομοιώνονται και οι οργανωτές τουριστικών περιηγήσεων
 που ενεργούν στο όνομά τους έναντι των ταξιδιωτών, υπάγο-
 νται στο ειδικό καθεστώς υπολογισμού του φόρου που προ-
 βλέπουν οι διατάξεις του άρθρου αυτού, εφόσο και κατά το μέ-
 30 ρος που για την πραγματοποίηση του ταξιδιού ή της περιήγη-
 σης χρησιμοποιούν προς άμεση εξυπηρέτηση των ταξιδιωτών
 αγαθά ή υπηρεσίες που παραδίδονται ή παρέχονται από άλλα
 πρόσωπα μέσα στα πλαίσια της άσκησης της επιχείρησης των
 άλλων αυτών προσώπων.

....."

35 Ο Έφορος με την απόφασή του δεν περιέλαβε τα πάντα κάτω
 από τις πρόνοιες του άρθρου 49 όπως εισηγείται η δικηγόρος
 των αιτητών.

40 Το άρθρο 49 προνοεί για ειδικές ρυθμίσεις, για πρακτορεία τα-
 ξιδίων και οργανωτές τουριστικών περιηγήσεων και σ' αυτές τις
 πρόνοιες ο Έφορος θεώρησε ότι δεν αποδίδετο Φ.Π.Α. για την μει-
 κτή αμοιβή των αιτητών, δηλαδή από την πώληση των εισιτηρίων
 για τα ταξιδιωτικά πακέτα που είχαν διοργανώσει οι αιτητές, όχι
 όμως για τις άλλες δραστηριότητες στις οποίες αναφέρθηκε η δικη-
 γόρος των αιτητών. Ο Έφορος προέβη στη δέουσα έρευνα και με βά-

ση τις πρόνοιες του Νόμου ορθά έκρινε ότι οι υπηρεσίες που παρείχαν οι αιτητές με τα ταξιδιωτικά πακέτα που διοργάνωναν, δεν συνιστούν διεθνή μεταφορά υποκείμενη σε μηδενικό συντελεστή, αλλά ταξιδιωτικά πακέτα σύμφωνα με τις πρόνοιες του άρθρου 49 του Νόμου, για τους λόγους που αναφέρει στην απόφασή του.

5

Όσον αφορά τις άλλες δραστηριότητες, δηλαδή την παραχώρηση δικαιώματος εκμετάλλευσης του καζίνο στο πλοίο, την παραχώρηση δικαιώματος φωτογράφισης στο πλοίο, τις υπηρεσίες των αιτητών προς την Εταιρεία "Caprice" του Ισραήλ, τη χρήση τηλεφώνων από τους ταξιδιώτες, τη διεκδίκηση φόρου εισροών για δαπάνες συντήρησης του πλοίου και για έξοδα διανυκτέρευσης πληρωμάτων και φιλοξενίας, ο Έφορος δεν προέβη στην απόφασή του με βάση το άρθρο 49 όπως λανθασμένα υποβάλλεται από τους αιτητές. Για τις πρόσθετες αυτές υπηρεσίες που είναι πέραν των υπηρεσιών που υπάγονται στο καθεστώς του άρθρου 49 και θεωρούνται φορολογητέα παροχή υπηρεσιών, οι αιτητές τις παρείχαν και δεν απέδιδαν Φ.Π.Α. Ο Έφορος ορθά προέβη στην προσβαλλόμενη απόφαση, γιατί σύμφωνα με το άρθρο 5(3) του νόμου, οι υπηρεσίες αυτές θεωρούνται φορολογητέα παροχή υπηρεσιών και δεν εξαιρούνται.

10

15

20

Πέραν τούτου, οι αιτητές είχαν διεκδικήσει για πίστωση ποσά φόρου τα οποία είτε δεν αναλογούσαν στις παραδόσεις ή και τις παροχές υπηρεσιών που πραγματοποιήθηκαν προς τους αιτητές (υπηρεσίες συντήρησης πλοίου (πλυντήριο), οι οποίες υπόκεινται σε μηδενικό συντελεστή και άρα δεν αναλογούν στο θετικό συντελεστή) ώστε να θεωρηθούν ως φόρος εισροών σύμφωνα με το άρθρο 25(4)(α), είτε σύμφωνα με το Νόμο δεν παρέχεται δικαίωμα πίστωσης για το φόρο που επιβάρυνε τις δαπάνες αυτές (έξοδα φιλοξενίας και διανυκτέρευσης του προσωπικού των αιτητών, άρθρο 25(13)(ε) του Ν. 246/90).

25

30

Οι αιτητές απέτυχαν να αποδείξουν οιοσδήποτε από τους ισχυρισμούς τους. Η προσβαλλόμενη απόφαση είναι δεόντως αιτιολογημένη και η αιτιολογία της συμπληρώνεται από το φάκελο της υπόθεσης.

35

Επίσης διαπιστώνεται ότι έχει γίνει η δέουσα έρευνα και η προσβαλλόμενη απόφαση είναι ορθή και νόμιμη.

40

Η προσφυγή απορρίπτεται. Η επίδικη πράξη επικυρώνεται. Δεν επιδικάζονται έξοδα.

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.